

Хрещатик

Київ міська газета

Кличко вручив відзнаки «Почесний громадянин Києва» видатним мешканцям

Деяким киянам, на жаль, це звання присвоїли посмертно.

9 червня відбулося пленарне засідання сесії Київської міської ради. Мер Києва Віталій Кличко вручив відзнаку «Почесний громадянин Києва» видатним киянам та родичам тих, кому звання присвоїли посмертно.

Так, звання «Почесний громадянин міста Києва» отримали:

Командуючий сухопутними військами Збройних сил України,

Герой України, командувач оборони Києва у 2022 році, генерал-полковник Олександр Сирський; директор Національного інституту серцево-судинної хірургії імені Амосова, віцепрезидент Національної академії медичних наук, професор Василь Лазоринський;

виконавець, композитор і поет, народний артист України Тарас Петриненко;

генеральний директор-художній керівник Національного театру опери та балету України імені Тараса Шевченка Петро Чуприна.

А також батьки — бо, на жаль, посмертно, — Героя України, полковника Олександра Петрівського.

Мер столиці подякував усім, хто любить Київ, хто його захищає, хто працює на благо міста та його мешканців, хто прославляє Україну та її столицю.

Рішення про присвоєння почесних відзнак депутатський корпус Київської міської ради ухвалив на пленарному засіданні 14 травня.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

«Столична влада готова до різних сценаріїв», — Марина Хонда про можливий наступ на Київ

Заступниця голови КМДА запевнила, що місто укріплене, створений запас харчів та санітарно-гігієнічних засобів.

Останнім часом користувачам соцмереж приходять повідомлення про повторний наступ на Київ. У Мінборони запевняють, що у найближчій перспективі можливості наступу російських військ на Київ не видно. Однак може бути все. Столична влада готова до розвитку будь-якого сценарію. Про це в інтерв'ю «Бабелю» повідомила заступниця голови КМДА Марина Хонда.

«Ми готуємося, для цього в нас є військово-цивільна адміністра-

ція, яка займається військовим забезпеченням. У нас гуманітарний штаб відпрацював — створив запаси продуктів харчування тривалого зберігання, що будуть потрібні місту. Питання забезпечення харчами вирішено, так само і з санітарно-гігієнічними речами. Звісно, ми не можемо передбачити всього. І як гарантувати, що кудись не залетить зараз ракета? Тому ми готові до того, що треба звикати жити в тому стані, який є зараз. Але ми віримо в наші ЗСУ та сподіваємося на якнайшвидшу перемогу над російськими загарбниками!» — підкреслила Марина Хонда.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Незалежна комісія ООН відвідала Київщину і задокументувала звірства росіян

У Київській області вже знайшли понад 1300 убитих рашистами мирних жителів.

В Україну прибула Незалежна міжнародна Комісія ООН по розслідуванню злочинів, пов'язаних з агресією російської федерації.

Представникам комісії доручено провести, відповідно до міжнародних стандартів, окреме розслідування порушення міжнародного права у сфері прав людини та міжнародного гуманітарного права в Київській, Чернігівській, Харківській та Сумській областях наприкінці лютого та в березні 2022 року.

Незалежні експерти вже відвідали Київську область. Представники комісії побували в Ірпені та Бучі для того, аби зафіксувати факти порушення прав людини, міжнародного гуманітарного права та інших злочинів, вчинених російськими військовими в Україні.

Керівник Національної поліції Київщини Андрій Небитов і головний слідчий Київщини Віктор Луговий провели робочу зустріч із міжнародними експертами та владою Ірпеня щодо механізмів документування воєнних злочинів росіян та фактів порушення країною-терористом прав людини.

На Київщині вже знайшли понад 1300 убитих російськими військами мирних жителів, і в процесі розчищення територій від завалів зруйнованих будинків ця кількість продовжує зростати. Незалежна міжнародна комісія ООН з розслідування порушень в Україні перебуватиме у нашій країні до 16 червня.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

На будівлі Київської ради нагадують про полонених захисників Маріуполя

Фраза «Azovstal. Free Mariupol Defenders» (Азовсталі. Звільніть захисників Маріуполя) є закликом до світової спільноти — зробити все можливе, щоб повернути українських військових із російського полону.

Українці та світ не повинні забувати про людей, які до останнього мужньо боронили місто Маріуполь.

«Захисники Маріуполя, воїни Азовсталі — це наші Янголи-охоронці. Ми досі до кінця не усвідомлюємо важливість їхнього подвигу. Ми ніколи не доберемо слів, щоб повністю висловити нашу вдячність. Їхнє життя, здоров'я, їхня безпека, а головне свобода — це біль і потреба кожного з нас. Навіть ті, хто не вірять у Бога, зараз моляться про це», — зазначила депутатка Київської ради Аліна Михайлова.

За її словами, зараз триває надскладна операція з повернення Героїв Маріуполя додому. Все, що нам лишається — це підтримувати наших переговорників, благодати Бога зберегти життя хлопцям і дівчатам з Азовсталі.

«Ми пам'ятаємо, з ким маємо справу: наших бійців утримують у в'язниці і кажуть про показові трибунали, чим брутально порушують Женевську конвенцію про поводження з військовополоненими. Та ми віримо в краще. Сподіваємося на краще. Нам потрібні наші Герої. Живими. Вільними. Вдома», — підкреслила депутатка.

Банер на підтримку захисників Маріуполя, крім Києва, вивісили і на львівській ратуші. Це нагадування обом громадам, де наразі найбіль-

ша кількість українців, — завдяки чому вони в відносній безпеці. Саме надлюдська витримка українських бійців у Маріуполі врятувала міста і території. Вони завадили реалізувати план щодо швидкого захоплення Запоріжжя, здійснити вихід на адміністративний кордон Донецької та Запорізької областей і створити умови для оточення угруповання ООС.

Нагадаємо, у травні вищим військовим командуванням було віддано наказ командирам підрозділів, які перебувають на «Азовсталі», зберегти життя особового складу. Вони були евакуйовані з заводу і перебувають у російському полоні. Напередодні фотограф Орест, що знімав життя захисників, виклав всі світлини у вільний доступ, а в кінці травня зі шпиталю зателефонував мамі й сестрі. Як розказала в інтерв'ю «Українській правді» дружина командира маріупольського полку «Азов» Дениса Прокопенка — Катерина, українських захисників із маріупольського полку «Азов» наразі утримують у переповненому слідчому ізоляторі, на всіх полонених не вистачає води та їжі.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Костянтин Богатов (в центрі) з друзями — Ігорем Харламповим та Валерієм Павлюком.
Фото: Костянтина Богатова

Депутат Київради розповів про перші тижні війни та захист Оболоні

Костянтин Богатов пригадав, як вдалося ліквідувати ДРГ на бронетранспортерах та як діти допомагали насипати пісок у мішки для блокпостів.

Перший обстріл та натоп біля штабу тероборони

— Костянтин Володимировичу, яким вам запам'ятався ранок 24 лютого?

— На Оболоні, на мою тринадцятому поверсі, з відкритим вікном було все особливо чутно. Зрозумів, що почалося саме те, чого ми всі боялися. Зателефонували співробітникам моєї фірми з аеропорту «Бориспіль». Сказали, що по їхній території завдали ударів. Я, не гаючи часу, забрав до себе доньку, яка жила окремо. І вже о 8:00 ранку був в Оболонській теробороні, де отримав перше завдання — купити жовтий та синій скотч хлопцям на нарукавники.

З кольорами тоді була ще незрозуміла історія: який використовувати першим — жовтий чи синій. Але рвонув в «Епіцентр», набрав повний візок скотчу.

Був епізод, коли з Вишгорода увірвалася ДРГ на бронетранспортерах. Вони промчали шляхопроводом біля «Епіцентру», де спочатку базувалася Оболонська тероборона. Перед входом якраз були тисячі людей у гігантській черзі. Стояли чоловіки на вигляд від 18 до 75 років. Мене тоді злякали не самі постріли, а паніка серед цих беззбройних людей. Цивільні люди, патріотичні, які йдуть захищати батьківщину, і ще не ставши військовими, потрапляють під обстріл...

— Цей епізод, мабуть, ще довго переслідуватиме вас ...

— Так. Я розумів, який ризик вони на себе беруть. Але й іншого виходу ні в кого немає, всі мусили вистояти. У той момент особливо була помітна різниця між військовими з досвідом та новобранцями — як між професійним спортсменом та любителем, що вийшов у двір на тренування.

Мені було страшно за цивільних. А от тероборонівці моментально зреагували й відкрили вогонь у відповідь по ДРГ. Вороги пролетіли повз нас, їх спалив підрозділ СБУ далі по вулиці.

Потім почали підвозити та роздавати зброю, людей записувати, формувалися роти. Скажу відверто: до початку лютевого вторгнення тероборона формувалася тяжко. Я їм допомагав з кінця січня. Тоді потреба була у меблях, оргтехніці. Знайшли меблі, зі своєї компанії завіз їм комп'ютери, мої співробітники допомогли мережу налагодити. Тоді в Оболонському батальйоні тероборони було всього 20 людей, а 27 лютого — вже понад тисяча. Їх потрібно було укомплектувати, одягнути, взути — колосальне завдання. А тим часом ворог стояв уже в Бучі. І поряд із Києвом, з Оболонню. Офіцери тероборони та волонтери виклалися на 300 відсотків. Ми бігали по магазинах, скуповуючи форму та все необхідне.

«За добу „заходило“ по 100–150 тис. грн»

— Кияни долучалися коштами?

— Так. Я відкрив свою картку для збору грошей і в мене за добу «заходило» по 100–150 тисяч гривень від друзів, знайомих. Щодня робили закупівлі — від трусів, шарпеток, бронезилетів, форми, коліс на транспорт, медикаментів... Мої співробітники та помічники стояли у чергах, закупаючи необхідні ліки. Таким був початок березня.

До тероборони потрапили не всі бажаючі, бо є чітка логістика в армії. На Оболоні мав бути батальйон з певною чисельністю, виходячи із кількості штатних офіцерів. Розширяти штат до нескінченності не можна — буде втрачена керovanість, управління. У нас і так батальйон більший за чисельністю, ніж в армії.

Згодом ми з командою — Аннабелла Моріна, Віталій Жадобін, Ігор Райков, за підтримки голови Оболонської РДА Кирила Фесика — почали займатися фортифікацією, зміцненням району. Усі блокпости спочатку оснащували лотками із Почайни.

— Оболонський пісок, який був притчею во язицех й усім

«Коли зіштовхнулися з фортифікацією оболоні, зрозуміли, як важко зловити баланс між тим, щоб місто могло жити в умовах оборони і водночас забезпечувати проїзди вулицями, мостами. Вважаю, що потрібно готувати рішення, що дозволить за потреби швидко облаштувати всі міські лінії оборони.»

дошкуляв, став у великій пригоді у важкий час...

— Так. Є на Оболоні дуже активні люди, які до війни займалися громадською роботою, волонтерством. Сформувалося таке ком'юніті, що можуть швидко зреагувати. Вони вийшли на мене, мовляв, дай чимось допомогти. Закупив мішки, лопати, кинули кліч про оболонських групах, і щодня входило до 70 людей на пляж поряд з Оболонською набережною та вантажили пісок у мішки. А потім ми розвозили це все по точках.

Працювали зі штабом тероборони: військовий інженер давав завдання, які блокпости вимагають негайного забезпечення, і ми, комунікуючи з ротними та взводними, формували щодня до 3 тисяч мішків. Усього ж набрали 35 тисяч мішків піску за кілька тижнів. Усю Оболонь й не тільки, де було потрібно, зміцнили.

Це була чудова історія, коли десятки людей працюють: матусі з дітьми з совочками, дідуся білобороді, літні жінки. У кожний мішок вкладався якась енергія захисту міста. Коли все зробили, хлопці почали ображатись: давайте ще зробимо, ворог ще від Києва не відійшов.

— Як змінилися ваші будні на четвертий місяць війни?

— Зараз я займаюся волонтерством, але вже не в тому обсязі,

як у березні-квітні. Тоді все було дуже критично потрібне для ТрО. Сьогодні більшість питань вирішує сама армія, як і повинно бути. А в перші дні навали наш Оболонський батальйон тероборони був за кілометр від ворога. Без бронезилетів, без медицини, розгрузок. Спочатку їм навіть їсти не було чого.

Ми з донькою їздили до «Сільпо» купувати продукти, воду, грохи сама мережа «Сільпо» допомагала. Наші оболонські кафешки безплатно годували, бо не було їжі. Ми не просто так покинули тероборону, а тому що забезпечення більш-менш налагодилося. Зараз ця історія розвивається іншим шляхом й волонтери концентруються на інших речах.

— До речі, як вам вдалося вивести сім'ю?

— Це було непросто. Вони не хотіли виїжджати. Останньою краплею були події 6 березня, коли ми змогли у буквальному сенсі витягти з Бучі мого брата з сім'єю.

У той день вони вийшли з окупованого міста пішки, подолавши понад 20 кілометрів, із дитиною на руках. Тоді я возив своєю машиною людей від переїзду у Романівці до безпечного місця у Коцюбинському.

Коли брат розповів, що коїться у Бучі, я поставив рідним ультиматум. У мене в квартирі тоді жили вже всі родичі та мама з хворими ногами. Кажу їм, що з 13 поверху, якщо щось трапиться, на руках їх не винесу й відправив всіх в евакуацію в безпечніші місця.

Дружину з донькою вивіз машиною до Івано-Франківська. А звідти до Києва забрав бійців-добровольців зі Свободи та Правого сектора. Коли прощалися, пролунав вибух — Франківськ обстріляли ракетами. Всім стало зрозуміло, що будь-які слова про безпеку марні.

У той момент, напевно, всі ми усвідомили: загинути можна скрізь, але треба їхати та працювати.

«У березні мені було морально легше»

— Які відчуття у вас нині, після пережитого напруженого періоду?

— Зізнаюся, що мені зараз не вистачає дій. Сказав знайомому військовому, що у березні мені було морально легше ніж зараз. Тоді точно знав, для чого потрібен, що роблю, і яку користь приношу. Власна ефективність заряджала мене енергією, я навіть не пам'ятав, що напередодні війни на щось хворів.

Бачив, як кожна година нашої з командою роботи потрібна військовим. А потім цей спад... Йде війна, а я ніби не при справі. Ось це почуття тяжке, і я не можу вийти із цього стану. Розумію, що треба допомагати, щось робити, адже війна розпалюється, стала

важкою, побільшало втрат. І у нашої команди таке саме почуття.

Ігор Райков не витримав, підписав контракт і пішов на фронт. Він чудовий менеджер, у нього власна девелоперська компанія, але то все не про сьогодні. Аня (Аннабелла) Моріна рвалася у Маріуполь, й до Запоріжжя вона таки доїхала. Добре, що її далі не пустили.

«Місто потрібно укріплювати»

— Принагідно спитаю у вас, яка доля проекту рішення щодо перейменувань у столиці?

— Щодо ініціатив Київради з перейменування, то, безумовно, потрібно очистити місто від радянських пропагандистських назв і над цим нині працюють фахівці та Комісія з перейменувань, яка готує обґрунтування по кожній з 600 назв вулиць та станцій метрополітену.

— Які ініціативи конче потрібні місту зараз?

— На мою думку, одне з найважливіших рішень, яке потрібно сьогодні ухвалювати, стосується укріплення, фортифікації міста. Це глобальне питання, на яке зараз будівельники та урбаністи не мають відповіді. Тому що 70 років поспіль ніхто у світі не планував укріплених міст.

Ще після війни зводили будинки з надійними сховищами. Коли зіштовхнулися з фортифікацією Оболоні, зрозуміли, як важко зловити баланс між тим, щоб місто могло жити в умовах оборони і водночас забезпечувати проїзди вулицями, мостами. Вважаю, що потрібно готувати рішення, що дозволить за потреби швидко облаштувати всі міські лінії оборони. Звичайно, це прерогатива військової адміністрації, але й депутати могли б продемонструвати політичну зацікавленість у цій роботі.

— Яким питанням ще варто приділити увагу? До чого готуватися?

— Міста України дуже скоро зіштовхнуться з питанням матеріального забезпечення. До кінця не зрозуміло, які субвенції зможе надати держава. Зокрема, й Києву. Через воєнний стан й пільги для бізнесу, що й справді «лежить низенько», податків збирається дуже мало. Місцеві бюджети просто «в ауті». Якщо подивитися уважно — перемістилися сотні тисяч людей, в тому числі й бюджетників, водночас Київ та інші міста — працюють.

Можливо, є сенс спростити якісь бюрократичні ланцюги на місцевих рівнях та на рівні держави? Тому що при економічній ситуації, яка складається, утримувати все те, що ми утримували до війни, буде складно. Нам треба готуватися до важких часів...

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Втрачене посвідчення учасника бойових дій N199899, видане 01.11.2017 року на ім'я Кіреєва Миколи Олександровича, вважати недійсним.

ТОВ «ЛК-ПЕГАС» заявляє, що дозвіл на вантажні перевезення до республіки Фінляндія (універсальний) за номером 2823148 від 23.02.2022 виданий в ПВД Бориспіль на автомобіль МАН АІ 5830 00, вважати недійсним.

Втрачено Договір дарування на квартиру за адресою м. Київ, вул. Жолудева 1д, кв. 88 на ім'я Гришко Микола Володимирович, посвідчений 12-ю Київською державною нотаріальною конторою 20.08.2001р., №1с-766, вважати не дійсним. Якщо договір було знайдено. Прошу його повернути власнику за адресою м. Київ, вул. Жолудева 1д, кв. 88.

Втрачене свідоцтво про право власності, (розпорядження від 12.04.2021 №40359), видане відділом приватизації державного житлового фонду управління житлово-комунального господарства Голосіївської РДА м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Максимовича Михайла, 7-В, кв. 219 на ім'я Мазніченко Дмитро Вадимович, вважати недійсним.

У Міжнародній залі боксерської слави з'явилося ім'я Володимира Кличка

У день свого боксерського тріумфу Володимир Кличко був в Україні, у Києві, поруч зі старшим братом Віталієм. Він знов нагадав світові про війну й моральну відповідальність.

Всесвітньо відомий спортсмен Віталій Кличко сьогодні поділився приємною звісткою. Ім'я його брата Володимира відтепер теж у залі боксерської слави. 12 червня в Канастоті відбувалися урочистості з цієї нагоди. І Віталій Кличко згадав:

«4 роки тому, коли до Міжнародної зали боксерської слави вносили моє ім'я, брат теж був поруч. Так само як поруч сьогодні — в Україні, в Києві».

Володимир Кличко записав відеозвернення у ньому він го-

ворив про відповідальність відомих спортсменів і про моральну складову слави та спорту.

Зокрема, він звернувся до Роя Джонса, відомого американського боксера, котрий отримав російське громадянство. Кличко нагадав йому, що той знаходиться в окупованому росією українському Криму.

«Це людина, яка порушила законодавство, потрапивши до окупованого Криму через кордон з росією. Тож, Рой, ти на чьому

боці? На боці агресора чи того, хто бореться за право життя?» Він зізнався, що поважає Джонса, як бійця, але ставить під сумнів його моральний компас.

А з іншого боку є «Чудовий» Марвін Хаглер, Володимир Кличко каже, що слухав його у Канастоті кілька років тому. Й сьогодні таких людей не вистачає. Адже йдеться про відповідальність за молодих спортсменів, які часто втрачають не лише здоров'я, а й життя. Вони не мають страховок та гарантій, не мають освіти.

Кличко присвятив своє звернення й темі життя боксера після рингу. «Життя після спорту дуже довге», — сказав він і треба подбати про те, щоб люди були готові його якісно прожити. Адже більшості

промоутерів байдуже майбутнє молодих боксерів.

Володимир Кличко закликав до змін у системі цього виду спорту:

«Я мрію об'єднати в одній організації аматорів та професіоналів. Адже є одне шляхетне мистецтво і наука. І потрібна одна асоціація, яка супроводжує спортсменів, а не робить їх інструментом».

Кличко-молодший вважає, що спортсменів треба готувати до життя, а не лише до бою. Зал боксерської слави, на його думку — це верхівка айсберга. Це — обличчя спорту. І від цих впливових відомих людей сьогодні залежить, чи залишиться бокс шляхетним мистецтвом у майбутньому.

Мер Києва, екс-чемпіон світу з боксу в супертяжкій вазі за вер-

сіями WBO, WBC і за версією видання *The Ring*, «вічний» чемпіон WBC Віталій Кличко став першим українцем, якого включили до Міжнародної зали та музею боксерської слави (США) у категорії «Сучасні боксери». Щорічна урочиста церемонія введення проходить у містечку Канастота (штат Нью-Йорк, США).

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Київська опера на Подолі відновлює сезон зі сценою у підвалі

У червні театр знову зустрінеться з глядачами та підготував 5 музичних подій. На новій сцені «Укриття» пройдуть дві концертні програми.

Про життя Київської опери в умовах воєнного стану та закриття ювілейного театрального сезону «Вечірньому Києву» розповів заступник директора-художнього керівника Київської опери Богдан Собуцький.

Захист приміщення та збір трупи

Широкомасштабна війна, яка почалася у лютому, позначилася на всіх сферах життя, не винятком стали і театри. У перші дні важливим питанням був захист будівлі.

«Коли орки були під Києвом, в театрі залишалися охорона, пожежний пост, по черзі чергувала дирекція театру, — пригадає Богдан Григорович. — Як казали військові, наше приміщення було в небезпеці. Адже в Києві будівель з таким куполом лише три — Верховна Рада, наш театр і Будинок вчителя, де засідала Центральна Рада. На щастя, приміщення не постраждало. Хоча й був момент, коли неподалік збили ракету, й хвиля пройшла тут. Однак зараз все ціле і працює».

Враховуючи воєнний стан і скасування показів, весь склад трупи театру був відправлений на протій, зі збереженням 2/3 заробітної плати. Хтось працював дистанційно, чимало жінок виїхали за кордон. Деякі артисти, які до війни були

на гастролях в інших країнах, не змогли одразу повернутися.

«У червні ми вирішили поновити роботу, бо є така необхідність, — розповів Богдан Собуцький. — Розпочали на День Києва, на нашому балконі музично привітали киян. І порушили наше трьомісячне мовчання. Трупі треба прийти у тону, а глядачі телефонують, питають, коли вистави. Тож в кінці травня відновили уроки і репетиції для солістів, вокалістів, артистів балету та хору, симфонічного оркестру»

Частина трупи перебувала на західній Україні або за кордоном. Втім, багато й повертається. Так, для виконання головної партії у концертній версії «Весілля Фігаро» з Вроцлаву приїде солістка Анна Зарецька.

Є й співробітники театру, які пішли захищати країну. Це артист хору Сергій Колобов, артисти оркестру Іван Муха (контрабас) та Роман Степаненко (флейта), соліст-вокаліст Євген Шептекіта, Ярослав Тишкунь (освітлювальний цех).

З нічного клубу — на концертну сцену

У 2011 році, за часів мера Черновецького, у підвалі приміщення театру був облаштований нічний клуб. Цей підвал власники клубу орендували у Департаменту комунальної власності, проводили свої

заходи. А вдень працював дитячий музичний театр.

«У 2016 році закінчилася оренда, були суди, зрештою, приміщення віддали нам, щоб театр використував у своїх потребах, — розповів Богдан Собуцький. — У підвалі розташували також костюмерню «Київ модерн-балету», речі фольклорного ансамблю «Калина», що працюють у нашому приміщенні.

Там є невеличка сцена. Однак за цей час підвал обсапався, пішов грибок. Ми вирішили його відновити, і це виявилась цікава локація. Особливо під час воєнного стану: можна не зупиняти концерт при сигналі повітряного тривоги, адже приміщення є укриттям».

За його словами, підвал оглядали співробітники ДСНС, дали рекомендації щодо його використання. Там гарна акустика, навіть краще, ніж на камерній сцені під куполом. У підвал веде окремий вхід з вулиці Григорія Сковороди, є два службових евакуаційних виходи, вбиральні. Для глядачів тут облаштували 90 місць.

Свій 90-річний ювілей колектив театру відзначає яскравими концертами та виставами, як для наймолодших глядачів, так і старших поціновувачів театрального мистецтва.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Стан води на столичних пляжах незадовільний

Незважаючи на військовий стан, КП «Плесо» продовжує проводити моніторинг на водних об'єктах міста.

Результати дослідження проб води виявили, що з 13 перевірених акваторій муніципальних пляжів, лише на одному вода виявилася безпечною для купання.

Червоним кольором позначені пляжі, де виявлено перевищення за бактеріологічними показниками та за допустимими концентраціями шкідливих хімічних речовин.

Нинішній стан води на пляжах може бути зумовлений весняним водопіллям, яке проходило територіями, на яких велися бойові дії, зокрема півночі Київської та Чернігівської області, змивами з ґрунтів з великих територій.

У «Плєсі» нагадують, що пляжний сезон у Києві розпочинати поки не будуть з низки причин, одна з яких — безпека відвідувачів.

Поза тим, «Плесо» проводить перевірки акваторій пляжів й шукає вибухонебезпечні предмети.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

РЕЗУЛЬТАТИ МОНІТОРИНГУ ВОДИ

ДИТЯЧИЙ	ВЕРБНИЙ
ВЕНЕЦІЯ	РАЙДУГА
МОЛОДІЖНИЙ	ТЕЛЬБІН
ПЕРЕДМІСТНА СЛОБІДКА	ЦЕНТРАЛЬНИЙ
ГАЛЕРНИЙ	ТРОЄЩИНА
ЗОЛОТИЙ	ВЕСЕЛКА
ПУЩА-ВОДИЦЯ	

